કીસ્સએ હીયરુલ.

લૈલી ચ ગોરી.

ઔર

ચાર બાગરંગીનકા.

ઔર

શાહીનાગએ ફાતમતુજહેરા.

ઉરદુ ઝબાન ઔર ગુજરાતી હર્ફમે

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુષ્ટે બુકસેલર.

નશુ ૯૨૨.ના—અમદાવાદ.

અમદાવાદ.

ધી જાલી પ્રીન્ટીંગ વર્કસ.

સંવત ૧૯૫૨   સને ૧૮[illegible]

કાલી વ ગોરી.

શખ્સ એક શેહેર સુરતમેં ઉસકા જોરવાથી હા,
યકે ગોરી દુજી સાવલ ૨ દોનોપર વો રહાથા મો
કમાનેકો સો વો નીકલા ગયા પરદેસમેં ચલકર
રૂપે કાતે કમા લાયા ઓર આયા અપને ઘર વલકર
ચલા આતા વો રસતેમેં કરે દીલમેં ફીકર ગુકર
જુદે ઘર હય ગે દોનોકે ગે ગઠરી કીસ લેજાઉ ઘર
અંદર મોહલેકે જબ આયા વો દોનોકા ખબર પોંહોચી
આપસક લાલચ દોડી મીઆસે ચીલકે નોચી
પકડલે હાથ સાંવેકા વો ગોરી યું કેહને લાગી
દુલહરી યદથો મુજકો યે સારી રયન મેં જાગી
અભી ઘરકો ચલો મેરે અછા ખાના પકાયા મેં
પીછું ગઠરી સભાલુંગી કમાઈ ક્યા કીયા તુમને
પકડકર હાથ બાએંકો વો સાવલ યુ કહી મુખશે
મીયા જબસે સીધારેહો ગવાઇ દીન સભી દુખશે
અભી ઘરકો ચલો મેરે પકાઇ ગોસ્ત ને રોટી
મેતો સાંવલ સલુનીહુ યે ગોરી મુજસે હયે છોટી
મીયા કે હાથ દોનોકો પકડકે ખેંચને લાગી
વોહ સાંવલ ઓર ગોરીકી લડાયાં આપમે લાગી
લગી ગોરી સો યું કેહને પીયાકો બહોત મેં પ્યારી
મીયાં આવેગે ઘર મેરે ભલા તું છોડદે કાલા
લગી સાંવલ તભી કેહને કે ગોરા રંગ તેરા કાચા
મંઇતો સાંવલ સલુનીહું મીયાંકા હેત મુજ સાચા
લગી ગોરી સો યું કેહને તું કાલી ઠીકરે જયસી
પીયાકા ચાહ નઈ તુજપર બડાઈ મત તુ કર અયેસી
લગા સાંવલ તભી કેહને કે અય ગોરી તેરે દો રંગ
કભૂ પીલા કભૂ ઉજલી પીયા તેરા ક[illegible]ઈ સંગ

મેંતો સાંવલ સલુનીહું હીરેનથ રંગ યુ મેરો,
મીયાં આગે બ્યાહનકો ચડેંગે બધકર સેહરા.
તું તો આગુ બીયાહોથા તવાઇ ક્યા હુઇ તુંજપે
મઇતો ગોરી સોપારીસી [illegible]કા ચાહ હયે મુઝે,
મઇતો ઉજલીહુ ફુલોંસા [illegible] ગુલઝાર હુરંગી
પીયા મુજપર બલવર હયેરેતુ [illegible] યે સોબેઢંગી
લગી સાવલ તબી કેહને [illegible] પેસેક બહોત આવે
મઇતો કાલસો હાથોરસી [illegible] ને લખું [illegible]
મઇતો ઉજલા કબુતરશા [illegible] ઘુઘું અને બોલી
તું તો કાલા હયે કવે[illegible] [illegible]કર ગોલી
મઇતો કાલી સો કોય[illegible] આવાઝ હયે પ્યારા
બગીચોમેં કરે ટઉકે કબુત[illegible] કાન બચારા
મઇતો ઉજલીસો ચાવલસા [illegible] પુલાવબી ખાસા
તું તો કાલી નકારી હયે ગરા સે કોન કરે આસા
લગી સાંવલતબી કે[illegible]ને પુલાવમે તીન રગ મેરે
લવંગ જીરા [illegible] ચાવલ એકલે તેરે
લગી ગોરી શે [illegible] રંગ હયે શકર બુરા
ખલક મીઠાસરો ખાવ[illegible] પેટભર પુરી
લગી સાવલ સો યુ [illegible] યે કાલી હયે સો કસતુરી
ઉસીટી મોલ હયે ભારી [illegible] ખુશબોમે વો ભરપુરી
લગીગોરી સો યુ કેહને [illegible] સો હયે ઉજલા
પીયા મુજપર લુભાવેગે તુ કાલી દહેગીસર બુજલા
લગી સાંવલ તબીકહેને અફીમકાલી શે મેહગીહયે
કુસુબોંપર પડે ઝગડે યે ઉજલી ચીઝ સસ્તા હયે
લગી ગોરી શો યું કેહને કપાસ ઓર રૂઇ ઉજલીહયે
ખલક સબ પેહનતીકપડે અયકાલી તુઅબહીજલી હયે
લગી સાંવલ તબી કેહને યે કાલા રંગ મુજ ભાવે
અંજન કાલી સીયાહીરે કુરઆં ઉસસે લીખા જાવે
મેતો ઉજલી સો ચુનેસી ઉસીકી છો દીલાતે હયે
સુપારી પાન ઓર કથા વે બીડે બીચ ખાતે હયે
લગી સાંવલ લબી કેહને કે સુરમા સબ લગાતે હયે
ઉસીકા રગ હયે કાલા ઠંડક આંખુમેં પાતે હયે
લગી ગોરી [illegible] ગયું કેહને મેંતો ઉજલી સો રંગલી

સબુમેં બહોત પ્યારી હું અને જોબનકી મદમાતી
લગી સાંવલ તબી કેહને જવાની ઝુલસતી હોવે
તેરા જગ રંગ બાલોપર બુઢાપા દેખકર રોવે,
લગી ગોરી સો યું કેહને કે મે ઉજલીહું જુ મોતી
તુતો કલીહયેહબસાશીપીયા બાંન રહેગી અગરોતી
લગી સાંવલ તબી કેહને બડાઇ કયા દીખાતી હયે
કાલેદરયાકા મોતી હયે ઇસે તું કયા સરાતી હયે
લગી ગોરી સો યુ કેહને મેં હું ચાંદકાં કુકડા
તુ કાલી આરસી લેકર તેરા તું દેખલે મુખડા ?
લગી સાવલ તબી કેહને તેરા તો ચાદ હયે છોટા
મેરા આસમાન હયે કાલા ઝમીંસેબ્ટોત હયે મોટા
લગી ગોરી સો યું કેહને કે ઉજલા દીન સે.હયે મેરા
તુંતો કાલી અંધેરાસી ચલે નહીં જોર કુછ તેરા.
લગી સાવલતબી કેહને હલાકી દીનમને હોવે,
ઠડી યું રાત હયે કાલી ખલક આરામસે શોવે.
ઠંડી મેરી હવાની હયે ખલક આરામ શોબ પાવે
ઉતર થાક જાએ હયે સબકા તાજા ઇનસાન હોજાવે
લગી ગોરી શો યુ કેહનેકે ગોરે દો જપાએ હયે
જો તેરેદાત હયે ઉજલે ઓર દુજે નખલગાએ હયે
આખોકો ફોડડાલુંગી કે દાતોકો ગીરાડુંગી
તુજે બુઢયા બનાકરકે શો બોખી કર બીઠાઉંગી,
લગી સાંવલતબો કેહને કે કાલે તીન ચૂરાએ હયે
મીસીકાજેલઅને બાલાં ગે મુખ પરતીલલગાએ હયે
આખોમેં કીકયાં કાલીયાં ઉશે ઇં ફોડ ડાલુંગી
લગી ગોરી શો યું કેહને મે તો ઉજલી શો રૂપારે
હોવે જીસ પાસ રૂપારે સલામ ઉસકો કરે સારે
લગી સાવલ તબી ટહેને લોહા તલવારકા કાલા
હીંમત આવે તો ચલમારે સપમયા કેનહયે સાલા ?
લગી ગોરી શો યું કેહને કે ઉજલા દુધ હયે પ્યારા
ખલક સબ ઉસકો ખાતી હએ ઉસીકાકા મહએ ન્યારા
લગી સાંવલ તબી કેહને યે કાલા મેહકેલીદા હયે;
પરીંદ જાનવર આદમ સબીકો વો ખીલાતા હયે.
વો સાંવલ ઓર ગોરી દોનોંમેં કોઇ ના[illegible]ને,

સા હોકર શીતાબીસે મીયાંકા હાથકા તાને.
મીયાને તબુ શુસા હોકર કહી તુમકો મેઇ કેહતાહું.
મુજે દોનું બરાબર હો યે ગઠરી બાંટ દેતાહુ,
મુજે કાલી પ્યારી હય અને ગોરી સો મન ભાતી,
બુરી કીસકો ન કહેતાહું યે દોનોં હયે જો સંગાતી
સુનો સાંવલ વ ગોરીકા યે ઝગડા હોગયા ખાસા;
રૂપયા સબ બાંટકર દીતે દોનોંકી પુરી હુઇ આસા-
કેસનએક હજાર દોહો બરસ ઉપર સોલા હુએથે જબ.
કીસ્સા પટન મંને બોલા મહેશાબબા મીયાને તબ.
શુરૂ તારીખ પેહેલી કો કીસીકે તઇ ચલાયા હયે.
કયા હકતે અંદર પુરા જુમઆકે દીન બનાયા હયે.
સુખન "શેખદી" કહેતા હયે યે બાતાં યહા હોગી.
પડકો કલ્મા મોહમમદકા લે હરદમ યાદ મઆલાકા
કીસ્સા કાલી ગોરીકા તમામ હુવા.

કીસ્સા ચારબાગ રંગીનકા.

બઅદ હમદે ખુદા વનઅતે રસુલ, એક કહાની સુનો યે તુમ મઅકુલ
કે કીસી વખ્તમે કહીં હમ દમ, હમ સફર ચાર શખ્સથે બાહમ.૧
એકંદર ઝીથા એકયા નજ્જાર,૨ એક ઝાહીદ થા ઓર એક સુનાર
સબ સફરમે અઝીઅતે પાકર વારીદ ૩ એક શેહરમે હુએ જાકર
થા જો ચોરીકા વહાં બહોત ખતરા કોઈ દમભર ન શબકો સોતાથા
ચાર જાનોથે બસકે વોહ બાહમ તો ઇન્હોંને કહા યે બા- કસમ
શામસે લેકે આજ તાબ શહર જાગે શબકો એક એક પેહર
તાકે જાતા રહે નકુછ અસબાબ મુસતઅદ હોગએ યે કેહકે શીતાબ
પેહલી ચોકી, નજ્જાર યાને સુતારકી પેહલે નજ્જારકી હુઈ બારી
ઉસને કી જાગનેકી તયારી જીમેં ઉથકે વહા યે ફીર આયા
કે નહીં સુહી જાગના અછા નીદ બાન શુગલ મુજકો આવેગી
મુફતમે ચીઝ સબ લુટ જાવેગી બઇઠકર ઘડયે એસી એક તસવીર
જીસકો હો દેખ ખુશ દીલે દીલગીર ફીર હુઇ નીંદ ઉસકો જબ તારી ૪
સોચકર ઉસને કી યે અયારી ૫ ચારકર જલ્દ એક લકડી બડી
કાઠકી એસી એક પૂતલી ઘડી દેખ જીસકો પરી હો દીવાની
બની એસીહી શીકલ લાસાની

દુસરી ચોકી દરજીકી.

થા વો દરઝી જો એક ઉનમેં યાર વો હુવા દુસરી પેહેર ફીર બેદાર
દેખા જો ઇસ રવીશકા ઉસને હાલ જીમે અપને કાયા યેહ ઉસને ખયાલ
ઇસકો નજ્જારને બનાયા હયે કસબ અપના મુજે દીખાયા હયે
કુછતો મઇભી હુનર જીતાઉ અબ ઇસકો પોશાકશે બનાઉ અબ
આસગરઝ લેકે વો સુઇ વાગા બે ધડક આધીરાત તક જાગા.
સીકે પોશાક સારી નાદીરકાર, જબ યો જોડેકા કરચુકા તયયાર.
અતરમે ફીર બસાદીયા ઉસકો બેતકલ્લુફ પેહના દીયા ઉસકો,

તીસરી ચોકી સુનારકી

ફીર સુનાર આધીરાતકો ઊઠા. ઉસપરીરૂકો ઉસને વહાં દેખા.
અપને જીમેં કહા કે દોનું યાર સુનઅતે અપની કરગએ ઇઝહાર.
કસબ મઇભી તો કુછ બતાઉ ઉન્હે, અપની કારીગરી દીખાઉ ઉન્હે

---

૧ એકઠા. ૩ સુતાર. ૩ ઊતર્યા. ૪ જાહેર. ૫ ચાલાકી
૧ તારીફ. ૨ આશુક. ૩ એકસે ૪ આચાહોડ

ફુહકે યેહ ઓર નીકાલકે ઓકાર જલ્દ ગેહનાં વહી કીયા તમામ કર ચુકા જબ વો સારા કામ તમામ કીયા મીનેકા શખ્શ ઊસપર કામ સબ વોહ ગેહના ફીર ગસકો પેહનાકર અપનેબીસ્તરપે શોરહા જાકર એવર અજબસકે થા બહોત બારી પુતલી શોનેકીહો, ગઇ સારી.

ચોથી ચોકી ઝાહીદકી.

નીંદ જબ ખુબ લે ચુકા જાહીદ, આખીરી શબકા તબ ઉસ જાહીદ દેરતક ઉસકો દેદેખતા વોહ રહા બઅદજાં અપને દીલમેં ઉસને કહા, ચાહતા હયે યહી ખયાલ અપના, મયબી જાહીર કર કમાલ અપના યું દુઆ માગને લગા રો રો. અય કરીમ અબ તું જાનદે ઇસકો! કુદરતે હકસે એક દમકે બીચ, આગઇ જાન ઉસ શમનમકે બીચ.

જાહીદકી દુઆસે પુતલીકા જીંદા હોના.

બારે ઇતનેમે દીન હુવા રોશન શકલકો ઉશકી દેખ ચારે જન દો ઘડી તક ખડા રહે ખામોશ· બઅદજાં ઉનકો આગયા જબ હોશ બેહતર ઉશકો ખરીશ જો પાયા. જીસકા કરને લગા હરએક દાવા પેહલે નજજારને કહા યારો, જીમેં કુછ ગૈર કરકે સમજો તો. સીર બહોત મઇને જબ ખપાયાં હયે ઇશકી તસવીર તબ બનાયા હયે મુતલક ઇશકા નહીયા નામો નીશાં ઇસ નેહોકો કીયા હયે મઇને અયા ઝુગકો જબ્રડેશે હોગા કયા હાસીલ, શબકા દાવા હયે મુજસીવા બાતીલ મુનકે દરજી યે બાત હોકર ગરમ યુ લગા કેહતે કર ખુનાશે શરમા મઇને પોશાક જબ પેહનાઇ ખુબ, કાટકા ઊસકે તબ કીયા અસલુબ વરના એક કાટકીથી યેહ મુરત ઉસને પાઇથી યેહ કહાં સુરત! હીતઆહરજી જો કરચુકાએહ કલામ૧ તો કહા ફીર સુનારને અય રામ ખરચ ઉસપર હુવા હએ મેરા માલ ઓર એહ અપસમે કરને હએ જબાલ સુનકે એહ બાત જાહીકે મેકશ બોલા તુમ સબ હો પાબંદે હવસ

હએ એ અજરૂએ શરઆ મેરા હક,
ન રખો ઇસસે તુમ ગરજ મુતલક? ૨
સુબ્હોકો મેં જો માંગતા ન દુઆ
કીસતરેહ ઇસમે જાન આતી ભલા?
જબ એહ કીસ્સા બહોત બઢહાંતો વહાં
હુએ આકરકે જમઆ પીરો જવાં
જો ઉશે દેખતાથા બેદમ થા સમસુચ ઉસપર પરીકા આલમથા

કોતવાલકા આના.

જબ હુઈ કોતવાલકો એહ ખબર સબમે વોહભી ખડા હુવા આકર
ઉસ પીરકો ઉસને જબ દેખા પીટકર અપના સર હરએકશે એકહા
એહનો ઇસ શખસટી કબોલા હએ મતલબ ઇસશે કહે તુમ્હે કયા હએ
એ તો જાતીથા અપને બાપકે ઘર તુમ ઇશે કીસુતરકાશે લાએ ઇધર
માલ જીતના લીયા હએ પોહ દીજીએ પાન ખાનેકો મુઝશે કુછ લીજીએ
ગુફતગોશે હુવા જો કુછ ન હુસુલ તો સભુને મુખનકીયા એહ કુંમુસ
સભોંકા કાજી સાહેબકે નજીદીક જાના,
કાજી અબ જો કહે વોહી કીજીએ જીસકો ફરમાએ વોહ ઉસે દીજીએ
બ ત જો એહ દેર ગઈ બારે૪ વહાંશે કાજીકે ઘર ગએ મારે
સબને કીસ્સા બયા કીયા જાકર હાલ સારા બયા કીયા જાકર
ઉસને અહવાલ યકબયક સુનકર કાજીજીને કહા એહ જલ ખુનકર
કુછભી તુમકો તમીજ હએ યારો ? એહ તો મેરી કનીજ હએ યારો
લેકે ભાગીથી માલ ઓર જરકો લુટકર લે ગઇથી એહ ઘરકો
દોલત ઇસને કહી છુપાઇ હએ અબ એ કીસ્મતશે હાથ આઈ હએ
તુમ મીઠાઇકો તોરશે કુછ લો ? ઓર એહ મેરી કનીજર મુજકોદો
કીસ્સા કોતાહ હરએક કેહતાથા પર ઉશે કોઇ લે ન સકતાથા
ગૌર કીજીએ તો એક વો દીલદાર ઓર ઇતને હએ ઉસકે દાઅવેદાર
જાના સબકા ઇનસાફકેલીએ જાડકે નજદીક
થા જો વહાં ઇઝદેહામે ખલકુલ્લાહ ઉનમેંશે એકને કહા નાગાહ ૨
અબ મેરા ગોશ તમ કલામ કરો ? કયું ઝગડતે શો એક કાન કરો
મુદ્દાંશે શો કોસપર હએ એક દરખત વહાતલક તુમ સફરકા બાંધો રખ્ત
ઉસશે એહ માજરા કરો ઇજહાર હમ દીગર કયા જરૂર હએ તકરારા
બાત જો હક હએ લોહ કહેગા સાફ સુનકે કર દેગા વાજબી ઇનસાફ
જબ હુઇ સુખનશે આગાહી તબ ઉધરકો વેહ શખ્સ હએ રાહી
બારે પો ખાકે અપને હોશ હવાશ પોહએ ગોર પડકે૪ ઉશ દરખતકે પાશ

દરખ્તકા એક ગબી આવાઝકે સાથ ફટજાના ઓર પુતલીકા ઉસકે સાથ મીલજાના.

જો કુછ આપસમેં કીસ્સા ગુજરાથા
સો બ તફસીલ૧ હમ બયાક કીયા

૧ વાત, ૨ મુદ્દલ ૩ હાંસલ. ૪ એટલે.
૧ વીચાર, ૨ લોકી. ૩ તેવામાં. ૪ આ પક્તા

આઈ આવાજ એક હૈબતનાક
સીના જટ હો ગયા દરખતાકા ચાક
મૈલે ૨ જીનસીયત આગઇ ઉસમેં
હોકર વોહ સમાગઇ ઉસમેં
જુદી યહાં વારેદાત ગુજરી યું
હોગયા ફીર દખત જશુંકા તયું
છા ગયા ઉન સબોમેં આલમેં યાસ
યુ લગે કેહને સબ વા હોકે ઉદાસ
અબ તો આપસકી હટ ગઇ કાબુલ
લો યે જગડાહી હોગયા ફેસલ
અસલસે ફરા ફરાસે હયે અસલ
ક્યું ન દોનોકા હમ દીગર હો વસલ
જુજકી નીસબતક હયે અપને કુલકે સાથ
નસા હોતા હયે જયસા મુલકે સાથ
સબને દફતર જો દરદકા ખેલા,
જાહીદ ઉનમેંસે ઇસતરાહ બોલા.
વારેદાત એસી હયે અજીબ ગરીબ
હકતઆલા કરે હમારે નસીબ,
યાને હમ તુમ યે જીસકે હયે અજઝા
કતરાસા સબ હયે એક વો હયે દરયા
હોઇસોતરાહ ઉસ્સી સબ મુતલીક૪
નજર ઓવે ન ઉસ સીવા મુતલક
ય રે ઇસકે મજાઝ તરક કરો ?
રાહ હકીકતકે ઇશકકી સબ લો ?
સુનકે યે પદ-ઝાહીદે આગાહ,
સબને લી અપને અપને ઘરકી રાહ.
અલગરજ અપના મુંદ આ હયે યહી
યેહ કહાની જો નજમ મૈને કી.

---

૧ ખુલાસેથી ૨ મહોબત. ૩ મળવુ. ૪ મળનાર.

શાદીનામએ હઝરત ફાતમતુ ઝહેરા.

હુએ રિવાયત એક દીન મહેબુબે રબ્બિલ આલમી;
ફાતમાકે બ્યાહકી તજવીઝમે અંદોહગી;
બઓઠે થે નાશાદ હોકર આએ હયેં રસુલઅમી
અરઝ યું કરને લગે હુએ અએ શહે દુનયાવદી.
અએ જનાબે કિબરિયાકા ભેજા ઇસદમ આયાહું,
કિસલિએ ગમગીન હો ઝહેરાકી નિસ્બત લાયાહુ ? ૧
યા મુહમદ મુરતઝા હકને તુમ્કે ફરમાયા હુએ,
દોગત મેરા ઇસ કદર તુ કિસલિએ ઘબરાયા હુએ;
સરમ કયું શાદીક ગમમેં આનુપર નહેરાયા હુએ;
બ્યાહ હમને ઝહેરાકા હુએ દગેસતી ઠેહેરાયા હુએ.
હમકો ઇન દોનોકી શાદી હર તરેહ મંઝુર હુએ.
યેરભી અપના નુર હુએ ઔર વોહભી અપના નુર હુએ. ૨
યા મુહમ્મદ ફરમાયા જીસ ઘડી યએતા હુઇ,
તુમ હુએ ગમગીન યે યેહ બાતથી હમને કહી,
બેટીકે દેનેમે કયુ કુઢતેહો અએ મેરે નબી,
લાખ બેટોસે યેહ બેટી તુમકો બેહતર હમને દી.
યા મુહમ્મદ ફાતમા હુએ ગોશવારા અર્શકા,
ભેજેગે ઉસકે લિએ હમ એક તમ અર્શકા ૩
અર્શકા તારા કિયા થા જીસકો સેહોગા અફી,
તુમ મેરે હેગે નબી ઔર વોહ મેરા હોગા વલી,
વાસ્તે ઝહેરાકે બેહતર હુએ નહી ઉસસે કોઇ;
ઇસકે ખાતર વોહ બના ઔર ઉસકે ખાતર યેહ બની,
ઇનકી કોઇ હમ જુદાઇ તુમ ન ચાહો યા રસુલ. ૪
પુછીયે ઉસકા નપમ હગેગા વોહ તુમપર આશકાર,
યેહ ચચા ઝાદએ તુમહારે લખતે દીલ ઔર ગુલ ઉઝાર,
ઔર અગર ઉસકા હસબ પુછે કોઇ આ તે નિકાર,
હુએ હમારે કારખાનેકા યેહ સાહિબ ઇખતીયાર
આયતે લાસઓફ નાઝીલ હુએ ઉસીકી શાનમે,
બખ્શ દે દોનું જહા ચાહેજીસે એક આનમેં. ૫
યા મુહમ્મદ યા શએમેરાજ તુમકો જીસઘડી,

ઓર તુમને દી અંગુઠી શેરકે જો મુહમેં થી;
વોહ નશાની ઉસકી ચોહના ઝાત વોહ હયોદરકીથી,
ફાતમા ઉસ રોઝસે હયોદરકી હુએ માંગી હુઇ;
હમને તુમપર આશકારા યેહ કીએ વોહ બાતથી,
આ મુહમદ ફાતમાકી મગનીકી વોહ રાતથી.
દિલમે મેરે શેરકે ઉસ વકતસે હુએ યેહ ખયાલ,
તુમસે જો ઇસ બાતકા આકર કરે કોઇ સવાલ,
તુસે હસે મંઝુર કરના અએ શાહે આલી ખિયાલ.
મેય ન હો આવે કહીં ખાતીર ઉપર ઉસકે મલાલ,
તુમ નહી વાકિફ હો કયા જો બેટકી યેહ બાત હુએ,
આસિયોકી મુખલસી ઉસ બચાહક આબ સાત હુએ.
બાત યેહ જીબરીલસે સુનતેહી શાહે અંબિયા,
અરઝ યેહ કરને લગે યું હઝરતાએ કિબરીયા
મેરી મરઝી હુએ યેહ રાઝી રહે મેરા ખુદા.
જાનો દીલસે ઉસપે રાઝી હું જો હુએ તેરી રઝા,
તુ હુએ માલિક દેહુકા યેહ સબ તેરી ઇમદાદ હુએ,
યહ કનીઝક હુએ તેરી વોહ તેરા ખાનાઝાદ હુએ.
જીસઘડી ઇસ બાતને અએ મોમિનો પાયા કરાર,
અર્શસે તાફર્શતક યેહ ધુમ ઉઠી તમ એકબાર;
બ્યાહે જાતે હુએ અલી ઝયોરાસે વોહ અર્શવિકાર,
ઇસતેમે ફેર યું નબીકો આયા હુકમે કિરદિગાર
યા મુહમદ હૈ. રહે હમ તુમ યેહ દો ઘરકી તરફ,
તુમ હો ઝયોરાકી તરફ ઓર હમ હો હયોદરકી તરફ.
અએ મુહિબ્બો ફેર વહાં ઇસ ધુમસે શાદી હુઇ,
બા અલી બનગા બના ઝહેરા બહાં બનડી બની;
યે ખબર હઝરત નબી ઉપર જતાએ એઝદી,
બાંધકર સેહરા બનાયા ઉસકો દુલહા જીસઘડી,
અર્શપર કરને લગે સારે મલાયક શાદિયાં.
ઝહેરાજહુકર લગી દેને મુબારક બાદિયાં.
જબ બરત આઇ તો ફેર રહુલઅમી હેકર વકીલ,
ફાતમાકે પાસ જાકર યેહ લગે કરને દલીલ,
સાહિબ અપને [illegible] હરકી હયોરાઇએ આપ કુછ સબીલ,

તબ કહા ઝએરાને યું ક્યા પુછને હો જીબરઇલ.
મુઝદહકો ઉમ્મતકી હમેશા બેહતરી મતલુબ હએ,
મહર મેરા ઉનકી બખ્શીશમે બખે તો ખુબ હએ. ૧૧
આકે વોહ કહેને લગા હએદરસે અએ વ ઝાસિફાત,
મહરમે અપના બખ્શા ઝહેરાને ઉમ્મતકી નજાત,
તબ લગે ફરમાને ઉનસે વોહ ઇમામે કાયનાત:
મએનેભી મંઝુર અપને જાનોદીલસે કી યેહ બાત,
જીસઘડી ઉસ મહરસે શેર ખુદા રાઝી હુએ,
અકદમેં ફેર તો ખુદા શાહિદ નબી કાજી હુએ. ૧૨
અકદ જીસદમ મુરતુઝાકા ફાતમાસે હોચુકા,
ચોયને જબ યું લગે દિલમે મુહમ્મદ મુસ્તફા,
યા ઇલાહી મએ જનાબે ફાતમાકો દુઆ ક્યા:
ફેર વહી આઇ નિદા યું અજ જનાબે કિબરિયા,
કુદને ક્યુ ઝએગકે તઇ કવનામકા હમને દિયા,
કુદને ક્યું ઝએરાકે તઇ કવનામકા હમને દિયા,
મુજહીએ અબ ફાતમાકો દોજહા હમને દિયા. ૧૩
ફેનતો પહેલુમેં નબીકે બંદગીકો બિઠલા દિયા,
ઓર ઉનકે સામને લા આરસી મુસહફ રખા.
લી બલાએ હુર બોલી દેખલો સબ્લેઅલા,
સુરતે મરયમ બની ઓર સુરતે યુસુફ બના;
ગવહરે યકતાકે તઇ યકતાહી ગવહર ચાહીએ,
અએસી બીબીકે લીએ અએસાહી શવહર ચાહીએ. ૧૪
હો ચુકા ઇસ તરેહસે જબ્રવકત ઝહેરાકા બીયાહ,
ઓર અપને ઘરમેં ઉસકો લે ગયા શેરે ઇલાહ;
હઝ્રતઆલાને તબ અપની મેહેરસે કી યક નિગાહ,
હો હુએ ફરઝંદ ઉનસે ઘરમે મિસલે મેહરોમાહ,
ઝેબો ઝીનત દેનેવાલે હશરમે કવનએનકે,
બાને દુનયાકે ઉપર આએ કદમ હુસનએનકે. ૧૫
ઉસઘડી જીબરીલકો યેહ હુકમે રબ્બાની હુવા,
તુ હમારે તરફસે અબ મુસતફાકે પાસ જા,
તહેનિયત દેકર કહો જો હમને થા તુમસે કહા,
બાને હુએ ઇસ વાસ્તેકે અબ સાથ ઉમ્મતકા [illegible]લા,

યાને દોલતકે લિએ ઉમ્મત છુડાનેકે લિએ,
ભેજે હુએ દોલાલ ઉમ્મત બખ્શવાનેકે લિએ. ૧૬
હકને તુમકો તહેનિયત ફરમાયા હુએ ઓર યેહ કહા,
હોમુબારક તુમકો યેહ હોનુ નવાસે મુસ્તફા;
સુનકે જબ ઇરશાદ યેહ રૂહુલઅમીં વાસે ચલા,
રૂબરૂ આકર નબીકે ઇસતરેહ કહેનેલગા,
સો તુમ્હારા નામ રવશન કરનેવાલે હુએ યેહી;
બખ્શવાનેવાલે ઉમ્મતકે તુમહાર હુએ ગેહી. ૧૭
ગેહ પચાહમે કિબરીયા કહેકર મુહમ્મદસે વહાં,
ફેર લગા કહેનેકો અએ પયગમબરે આખીર ઝમા.
યેહ જવાહીર હુએ હુએ જો ગાને ઉમ્મતકે વહા
ઉનમે મહશરતક રહેગા આપકા નમો નશા,
ગમમે ઉનકો રોવેગી તા હશર ખલકત યા નબી,
હર મુહરમમે બનેગી ઉનકી તુરબત યા નબી. ૧૮
બાત યેહ સુનનેહી બતમુલમુરસલીને રોદીયા,
ઓર કહા બહરે ખુદા જલ્દી તુ બેદ ઇસકા બતા,
કયા મુસીબત ઉનપે આવગી જો તા રોઝેજઝા,
ઉનકે ગમમેં રોએગે સબ ખલક બાદહો બુકો,
બોલા વોહ હાથોસે દુશમનકે યેહ ઇઝા પાએંગ,
યા મુહમ્મદ બેગુનાહ બેકસ યેહ મારે જાએગે ૧૯
આગે અબ રોનેકી જા હુએ કયા કહુ મએ માજરા,
આયા જબ હુસનએનકે જદ્દો આબાકા ઉઠગયા;
તબ ગનીમોને હસનપર હુએ કીયા જોરો જફા,
ઝહેરકા પ્યાલા પિલાયા ઉસકો અઝ રાહેદગા;
આખિર ઉસને સલતનત ઓર જાહકો વિસવાસસે;
પુરઝે કરડાલે ઝમુરરદ જોહરએ અલમાસકે. ૨૦
રહેગયા ફેર તો અકેલા લાલ ઝહેરાકા હુસએન.
છોડકે બેકસ ઘરસે જબ ચલા રોતા હુવા હુસએન:
કરબલામે જાકે ઝમઝમ મોમિનો ઉતરા હુસએન,
તીન દિન ઉસ દશ્તમેં ભુકા રહા પ્યાસા હુસએન;
ચવથે દિન યેહ કુછ કિયા ઝાલિમને કીના હાએહાએ,
તોડા વોહ મોહરે નુબુવતકા નગીના હાએ હાએ. ૨૧

જીસઘડી યેહ શાહ સંગે ઝુલમસે તોડાગયા,
યાને [illegible] નાઝુકપે ઉપર ખંજર ચલા;
યક કબુતર લોટકે ઉનકે લહુમેસે ઉડા.
જાતે ગુબજપર રસુલુલ્લાહકે કહેને લગા.
યા મુહમ્મદ કરબલામેં લુટા બેચારા ગયા,
આપકા પ્યારા નવાસા સિજદેમેં મારા ગયા. ૨૨

તુમ જહાં લેકિ બેમે અબ હબાબે ફિરહગા.
ઉસ જગા ઝાલિમને ફેરા જર્ફેરે ખંજર આબદાર,
ગેહ વાલી ખું [illegible] મેરે દેનુ પરોપર આશકાર,
વોહ પરિન્દ [illegible] કુદરતમે કહે હો બેકરાર;
પર જડકડ [illegible] બરે ઉસને વફાપર અદા કી,
થરથરાને લાગી [illegible] તુરબત રસુલુલ્લાહકી. ૨૩

જબ નવાસેકા લહુ નાનાકી તુરબતપર ગિરા,
થરથરાઈ [illegible] ગુમ્બજ જૈસા સો કાંપ ઉઠા;
વોહ કબુતર જાકે [illegible] તુરબતે ખયરૂન્નિસા,
કબરપર [illegible] મારે બેટકા લગા,
બોલા બીબી તેરે બેટકી નશાની લાયાહું,
દેખલો યેહ ખુન નાબકકો નશાની લાયાહું. ૨૪

પાસે ફેર જાકર હસનકી કબરપર વોહ જાનવર,
બોલ હજરત લીજયે અબ જલ્દ ભાઈકી ખબર,
કરબલામે કાટ ડાલા ઝાલિમોને ઉનકા સર.
વોહ યેહ કહેતાથા પરોસે લોહુ ટપકા કબરપર;
ગિરતેહી વોહ ખુન સંગે લોહ સારા હીલગયા,
ચાક હોગઇ કબર તબ લોહસે લોહ મીલગયા. ૨૫

ઇસતરેહસે સારી કબરે થરથરાઈ એકબાર,
અહ્ર ઉઠા કબરેસિતી રોનેકા ગુલ બેઇખતીઆર:
તબ કિસિને જાકે સુગરાસે કહા કહંયુ આહ માર,
બીબી રોજેમેં નબીકે હુએ અજબ શોરો પુકાર,
એક કબુતર ખુનમેં વાં થરથરાતા ફિરતા હયે,
અપને પરસે વેન કબરોસે લગાતા ફિરતા હયે. ૨૬

જબ સુના આયા હુએ વાં વોહ જાનવર લોહુ ભરા,
કાંપતી હુએ કબર સારી રોનેકીઆઇ સદા;

હાંગો નામ સુનતેહી સુગરાકા દલેજા ફટગયા,
બોલી લોગા બાપકા સરને મેરે સાગ ચલા.
ક્યા સાબમ હુએ ઝળઝળા કબરોમે અકિર શોરો શયેન,
જાકે સુવો કરબલા મારે ગગે બાબા હુસએન. ૨૭
કહેતીથા જાકર નબિસે રોહેને વોહ દિલકબાબ;
ઉસ પરિદસે લગા કરને યેહ ગેરોકર કિતાબ.
યેહ લહુ કિસકા લગા હુએગા કે બતલાઓ શીતાબ,
કુદરતે હકસે વોહ બોલા હોકે બાયશમે પુરઆબ.
બોલા સુગરા ઉઠગયા ઇકબાલ તુજહ નાનાકા.
યેહ લહુ હુએગા પરોપર તેરે બાબાજાનકા. ૨૮
તેરે ભાઇબંધ સબ મારેગએ દર કરબલા.
તેરા સારા કુબા હુએ બલવેમે અબ નલા ફના;
બાદ આબિદ તેગ હુએ ઉટોકી રસ્સી ચોસતી.
તેરે બાબાજાનકા લાશા હુએ ખાક ઉપર પડા;
તન તો તેરી યાદકા હમ જરતા મએ છોડ આયાહુ,
સરકો નેજેપર તિલાવત કરતા મએ છોડ આયાહુ. ૨૯
સુનકે સબકે મારે જાનેકી ખબર વોહ બેકરાર,
ઇસકદર રોઇ કે ગશમે આગઇ તબ અકબાર;
હોશમેં આઇ તોગર રોને ગઈ બેઇખતીઆર,
રૂબરૂ વોહ અમ્મે સલમાકે લગી કહેને પુકાર;
નોચ અપની નની નની ઝુલફે જી ખોને લગી,
હુએ નાની બએન યેહ બસ કરકે વોહ રોનેલગી: ૩૦

તમામ હુવા શાદીનામા.

ફઝીલતે સલવાત.

નબિસે ઉમરને કિયા આ સવાલ,
કહા તુમ શતી હર દોઆલમ નેહાલ,
જબાંસે યેહ અકસર હુવા હએ વીરદ,
કે તોહફા હએ ઉમ્મતકા મેરે દરૂદ.
એવઝ ઉસકે ક્યા તુમ કરોગે અતા,

કહા હંસકે મુજહ સરવરે અંબીઆ
નો પુછા અજબ બાત મુજહસે ઉમર,
મએ કહેતાહુ અબ ઉસકુ સુન કાન ધર.
કીયામતમે ગધ ઉસકા હોકર ખરી,
અદનમે દીજાએગા ઉસરે રખી.
સે જાએગા અકસામકે તાહફા જાત,
હમેશા ઉસે રએ ઇનાયતકે સાત.

મુનાજાત.

અલ્લાહકે લિયે ગમેફુરકતસે બચાદો,
જા થોડીસી ફીરદોસમે મોલાસે દિલાદો
ગાફીલ નહી હોતા હએ મુઝે હક દીલે સરકશ,
ઉસકો મેરે સાહેબ મએ વહદતકા ચખાદો.
ગંધ મુનતઝરે વસલહુ અબ હદસે ઝિયાદા
શાહ મુજે તુમ શરબતે દિદાર પીલાદો.
દીદારકી હસરત હએ ગીરતકી તમન્ના.
એક શબ મેરે આકા રૂખે અનવરકો દીખાદો
સહબુબા કહાંહી ગુલે બુસતાને રીસાલત,
ખુશબોઇ મુજહે ઉસમે મુઅ-તરકી સુગાદો.
જા કરકે મદીનેમે નસીમે સહરીતુ,
યેહ અરજ મેરી સાકીએ કોસરકો સુનાદો.
આસી હએ અઝીઝ આપકી ઉમ્મતમે સરાપા,
તકસીરો ખતા ઉસકી આપુ રબસે કરાદો.

ફઝીલતે સલવાત.

કીઆ ઇબને મસઉદ હએ યુ બયાં.
કહે મુજસે એક દિન શહે ઇનસો જાં.
જમાઅત કીયામતમે આવેગી એક,

કે હોવેંગે આમાલ સબ ઉનકે નેક
વલેકીન વોહ જનતકી બુસેમે રાહ.
ફીરગે ફરેશ્તા બલાકે તબાહ
કીયા મઇને હઝરત સતી તબ સવાલ.
વોહ કોન હોગે જીનકા હેગા યેહ હાલ.
કહે મુજસે રીસાલહુલઅંબાયા,
જો મજલસમેં બેઠે હા મીલ એકજા.
ન બેજે તેરા નામ સુનકર દરૂદ
મગર ઉનપે હોગા યેહ હસરત નમુદ

ખાકનામા.

મુસાફર હોકે રહતાથા, દુનીઆકા રદ સહેતાથા,
સદાદીન રાત કેહેતાથા, કે આખર ખાક હોજાના;
ઉમર સબ બો રહે સારી. પડે દુખ ગેરમે બારી.
લહુસે નગ્મેન કરી જારી, કે આખર ખાક હોજાના.
અગર ગીફલતસે કોઇ સોવે, ઉમરસો રાતદીન ખોવે;
રહે ખાબકી નીંદમેસોવે, કે આખર ખાક હોજાના.
સો સુખ શઉેજ ગફલતમેં, સદા રહે જોહદો તાઅતમે,
અજલ પોહચેગા સાઅતમે, કે આખરખાક હોજાના.
જીન્હા ઘર જુલતે હાથી, હજારો રાતદીન સાથી;
જીન્હોંકે ખાક અબ ખાતી, કેઆખર ખાક હો જાના.
જીન્હોકે લાખથે ઘોડે, સદા ઝર બખ્તકે જોડે;
ઉનુંકુ મોતને મોડે, કે આખર ખાક હો જાના.
સુખેમાં શાહથે હાતમ, અગર નોશેરવા ખાનમ.
દુનીઆસે કર ચલે માતમ, કે આખર ખાક હોજાના;
સીકંદર રૂમકે સુલતાં, અગર જમશેદથે લુંકમા.
ઉનેભી ગથે કફન પેહના, કે આખર ખાક હોજાનાં;
કેયુસુફ શાહે કીનઆંની, જુલેખાં મસીરકી રાની,
કિએ સબ મોતને ફાની, કે આખર ખાક હોજાના.
સદાહી બેહતે મીલ મીઠુ, મેહેલમે બાજતે તબલ.

રહે સો ગોરગેં ગલ ગલ, કે આખર ખાક હોનાના.
ખુશીસે મેહેલમે હસતે હજારાં બાગકે રસતે.
દેખો અબ ધુલમે બસતે કે આખર ખાક હોનાના;
બીછાને રેશમી રખતે ખુદાકા ખોફ નહી કરતે
મજા સો મોતકા ચખને કે આખર ખાક હોનાના;
હજારા દેશકે રાજા ઉનું મુખ ચાદબી લાજા.
નગારા મોતકા બાજા કે આખર ખાક હોનાના
નકર તુ માલકી મશતી ફખર ચલ જાએગી સસતી.
તલાતલ મોત હુએ હસતી કે આખર ખાક હોનાના;
નબીયે પાક પેગમબર ખલકમે ચાંદથે અનવર.
ગએ સબ જહાંકુ છોડકર કે આખર ખાક હોનાના;
વલા હક રાહકે આલમ લીએ સબ દીનકે માલમ,
ન રહે વો મોતથી સાલમ કે આખર ખાક હોનાના.
પેગમબર પાથકે સારે વાહી સબ મોતસે હારે.
લહેદમ ખોદકર ગાડે કે આખર ખાક હોનાના.
લટકતી બાંધતે પાગા મેહેલમે રંગ ઔર રાગા.
ઉનું ઘર એકને કાગાં કે આખર ખાક હોનાના.
તખત પર હુકમ જે કરતે ખઝાના માલકા ભરતે
દેખો ઉશે ધુલમે ધરતે કે આખર ખાક હોનાના
સીપાઈ પાલખી ચઢને હજારા ગજેશુ વડતે.
દેખો સોઈ ગોરમે પડતે કે આખર ખાક હોનાના;
કઠન હુએ ગોર અંધારી દરદ ગમ ઉસમે હુએ ભારી.
નયનસે આબ કર જારી કે આખર ખાક હોનાના.
જીન્હોં ઘર લાખ થે હીરે સદા મુખ પાનકે બીડે;
ઉન્હોકું ખા ગએ કાડે કે આખર ખાક હોનાના.
અજલ સો બાતમે આવે અંધેરી લહેદમે જાવે
સરાસર ધુલ ઉસે ખાવે કે આખર ખાક હોનાના
જીન્હોંકુ સે ચલે રોતે કે આખર ખાક હોનાના.

તમા હુવા.

—≈≈○≈≈—

ગઝલ.

મુંહસે અપને ઝરા ઘુંગટકો ઉઠાદે સમધન.
તેરે મુસ્તક હએ સબ જલવા દિખાદે સમધન.
હેલેશ કર લેનેદે જો ઝીકો હમારે હએ ખુશી.
ફેર તુ જો ચાહે વોહ પીછેસે સઝા દે સમધન,
પેહી મતકા હએ કે હએ ચંદ બરાતી સોતે
ઝીસકો ઝી ચાહે તેરા ઉસકો જગાદે સમધન.
ઝિંદગાનીકા મઝા હએ પેહી મુસ્તાકોસે.
લબશે લબ સીનેસે સીના તો મિલાદે સમધન.
હમને ગાના તો બહોત બાર સુના હએ તેરા.
સરે મહેફિલ હમે અબ નાચ દીખાદે સમધન.
કિસકે બહેકાનેસે શરમાતી હએ ધબરાતા હએ.
હાથ ફિરવાદે ધડક દિલકી મીટાદે સમધન.
સુનકી કરતી હએ કયું કિસને તેરે હોઠ સિયે,
કોઇ ઓર ઉસસે સદા પઢકે સુનાદે સમધન.
ટહેને હએ સબ પેહી હએ દુલહા દુલહનકી મરજી,
પેહ ગઝલ " શીરીકી " હએ ઇસકો તું ગાદે સમધન.

મઓતનામા.

—≈≈○≈≈—

યાદરખ હરઆન આખર મઓત હયે
મત તું બન અનજાન આખર મઓત હયે
રખ ખીઆલે કુચ સુલ્કે આખરત

કહેતા હયે રહેમાન આખર મઓત હયે
ખુતબએ લઓલાક જીનકે હકમે હયે
ઉન્કા હયે ફરમાન આખર મઓત હયે
શાન શઓકત હૈ નહોનેકા અજીજ
હયે અબસ અરમાન આખર મઓત હયે
એ મો મનમે શાકીરો સાબીર રહે
હયે ...હી ઇન્સાન આખર મઓત હયે
પેશતર મરનેસે કરના ચાહીએ
મઓતકા સામાન આખીર મઓત હયે
કારદીરો રખ ન રખ દુનીઆસે કામ
પીર ન સર ગરદાન આખીર મઓત હયે
જુમેમે સુરતી જમાઅતમે દરંગ
હયે નહી શાયા આખીર મઓત હયે
કયું નહી દેતા ઝકાત અહેલે નસાબ
કયા નહી હયે ધીઆન આખીર મઓત હયે
હક કીસીકા મતતલફ કર હયે સીતમ
હકકુ દુ પઓછાન આખીર મઓત હયે.
મરગયા ફરઉન કારૂ મર ગયા
મર ગયા હામાન આખીર મઓત હયે;
મરને જાને હયે હઝારો આદમી.
આકીલ ઓર નાદાન આખીર મઓત હયે
દફલતે દુનીઆકો સમજા હયે નફા.
દીન હયે નુકસાન આખીર મઓત હયે.
હો ગયા તુ જો સીકન્દર વખ્તકા
તોભી અથે સુલતાન આખીર મઓત હયે.
ગો સુલમાને ઝમાનાભી હુવા.
સુનકુઅત મન જાન આખર મઓત હયે.

શીક મકશો હુંનર મંદામે તુ
ગરચે [illegible] લુકમાન આખીર મઓત હયે
હુસ્ન પર નાઝાં જવાનીમે ન હો
અયે દીલોંકી જાન આખીર મઓત હયે
હુકમ ખાલીકકે બજા લા તુ તમામ
દેખલે કુરાન આખીર મઓત હયે
બસ સફરએ હસ્તીએ ફનીમે હમ
હમ કે હયે મમેમાન આખીર મઓત હયે
બારહા ઇલમી તુજેહ સમજા ચુકે
માન યા મત માન આખીર મઓત હયે.

તમામ શુદ.

સમાપ્ત.

ટીક

જાહેર ખબર

ગુજરી

ઈશતેહાર ! ઈશતેહાર ! ! ઈશતેહાર ! ? !

શોકીનો કહાં હો ? આઈએ તશરીફ લાઈએ અમને ઈનાઈ._

અગાપી મજલગકી ચુનીદા કીતાબે ઓર તુમહારે દામપસંદ કીસ્સે ઉરદુકી ખાગી ઝબાનમે, ઓર ગુજરાતી હરફોંમેં છપાઈ હઈ જીન સાહબોકો ખરીદના મનઝુર હો, વો કીંમત દેકે યા વી.પી.સે મંગા વા લે ફકત

કીસ્સા હાજી બંગબેગીમા. ૦—૨—૦
કીસ્સા શાહે રુમ ૦—૧—૦
કીસ્સા શાહેરુમ ૦—૨—૦
કીસ્સા ગુલરૂફે આની ૦—૪—૦
કીસ્સા લાલ ગાહર. ૦—૨—૦
હુસ્નાએ ગઝલ આરસ. ૦—૧—૦
કશફુલ ખુલાશા. ૦—૨—૦
ગુએરે દાનીત શ. ૦—૫—૦
નબવત નામા ૦—૧—૦
વફાતનામા બીબી ફાતમકા ૦—૧—૦
મદનની આની બાગે રસુલ. ૦—૩—૦
શાદીનામા બીબી ફાતમકા. ૦—૧—૦
મજમુએ મુનાજાત ૦—૧—૦
મેઅરાજનામા ૦—૧—૦
મજમુએ મદાયાત ૦—૪—૦
મજમુએ નાજમુઝીઆ ૦—[illegible]—૦
નુર નામા ૦—૨—૦
ચાર દરવેશકા કીસ્સા. ૦—૫—૦
શાહજાદા શહેપરી કીસ્સા. ૦—૨—૦
જેબુન મોહમદ હનીફકા ૦—૨—૦
તમીમ અનસારીકા કીસ્સા ૦—૪—૦
કલી ગોરીને કીસ્સા ૦—૨—૦
જમજમાકી બેપરી. ૦—૧—૦
દાઈ હલીમા ૦—૨—૦

બારા જાહેરની વીગેરે. ૦—૧—૦
કીસ્સા નીપાઈ જનગ. ૦—૧—૦
કીસ્સા શાહગાર બેચા ૦—૨—૦
હંસનામા ચારતાજી ૦—૪—૦
કીસ્સા બાદેયમન. ૦—[illegible]—૦
નાજની પહાડકા કીસ્સા. ૦—૧—૦
ગુલ બાવલીકા કીસ્સા ૦—૧—૦
બહરામ ગુલકા કીસ્સા ૦—૧—૦
બાગ મરીયમકા કીસ્સા. ૦—૨—૦
[illegible] અલીબાબાકા કીસ્સા ૦—૨—૦
ગુલચમન બોતન. ૦—૨—૦
મજમુએ ગંગી નામા. ૦—૧—૦
ગુલજાર આલમ ૦—૧—૦
શનામે ફતેન આલમ. ૦—૨—૦
મફાતમ બેટા ૦—૩—૦
ઉસમાન ઝાહેદ મોહી નાગણી. ૦—૧—૦
હાતમતાઈકા કીસ્સા ૦—૮—
લેલા મજનુકા કીસ્સા ૦—૧—
ઝ[illegible]સ કીઠે. ૦—૬—
તરકી બુમબાત ૦—૪—
જંગનામા મોહમદ નીફકા કીસ્સા ૦—૮—૦
ગુલઝારે પનજતન. ૦—૩—૧
ગાયન સંગ્રહ ૦—૨—૧

બુકસેલર-મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુષ્ટે.

[illegible]—અમદાવાદ.